

Nr 606

Av herr Hansson i Önnarp, om avskaffande av den särskilda varuskatten på socker och sirap.

För att få medel att finansiera vissa försvarsutgifter genomförde 1958 års riksdag höjningar av den indirekta skatten på bl. a. spritdrycker, tobak och läskedrycker. Samtidigt infördes också en särskild varuskatt för socker och sirap. Skatten för socker sattes till 20 öre per kg och för sirap till 16 öre per kg. Propositionen hade föregåtts av överläggningar mellan regeringen och de tre borgerliga partierna, varvid en särskild överenskommelse slutits om det sätt på vilket de samtidigt ökade försvarskostnaderna skulle täckas.

Den särskilda varuskatten på socker och sirap tillkom sålunda under mycket speciella förhållanden och vid en tidpunkt, då det statsfinansiella läget var mycket ansträngt. Dess enda syfte var att ge statsverket ett visst inkomsttillskott. Metoden att med punktskatter av detta slag finansiera speciella projekt är i och för sig föga tilltalande, och det finns framför allt inte anledning att bevara en dylik skatt längre tid än som är oundgängligen nödvändigt. Den försvarsuppgörelse, med därtill knuten finansieringsmetodik, som träffades 1958 har inte längre giltighet, och frågan kan därför bedömas utan hänsyn till denna överenskommelse.

Enligt min mening finns ingen anledning att särskilt beskatta vissa slag av livsmedel, och socker kan inte sägas höra till det umbärliga slaget. Det finns även anledning att påtala att socker som används inom choklad- och konfityrindustrien har undantagits från beskattning. Jag finner det otillfredsställande att en beskattningsform, som införts i en speciell situation, skall permanentas av ren slentrian.

En annan olägenhet med sockerskatten är att den på ett omotiverat sätt stimulerar gränshandeln mellan Sverige och våra grannländer Danmark och Norge. Den som köper sitt behov av socker i dessa länder undgår denna speciella skatt.

Med stöd av vad ovan anförts får jag hemställa,

att riksdagen måtte besluta avskaffa den särskilda varuskatten på socker och sirap med giltighet från den 1 juli 1962; samt

att vederbörande utskott måtte utarbeta förslag till härför erforderliga författningsändringar och övergångsbestämmelser.

Stockholm den 26 januari 1962

Stig F. Hansson
i Önnarp